ఒక వలపు విరిసింది

మీ కంగారు మీదేగాని మా సంగతి పట్టించుకోరుసార్!

నేను మూడవ స్టేషన్‌లో పలకరించ బోయేసరికి విసుక్కున్నట్టు నటించాడు ట్రీటుయిర్ కండక్టర్.

నేనింక అతని చేత ప్రయివేటు క్లాసులు పెట్టించుకోదలచుకోలేదు.

వెనక్కి తిరిగి వస్తుంటే, అతనే కాస్త తగ్గినట్టున్నాడు వెనక్కి పిలిచాడు.

"ఇంటర్వ్యూకా?... ఈ రోజుల్లో రిజర్వేషన్ లేకుండా రాత్రి ప్రయాణం .."

అతను ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూ ఉండే నా టిక్కెట్టూ ఒక ఇరవై కాగితం అతని చేతిలో పెట్టాను.

"ఫార్టీసైన్ తీసుకోండి! పక్కనే ఫామిలీ, కాస్త కాలక్షేపంగా ఉంటుంది."

నేనెక్కడ చిల్లర అడుగుతానేమోనని ముందర కాళ్ళకు బంధంలా నామీద అపేక్ష ఒలకపోసే మాటలకి చిరునవ్వొకటి జోడించాడు. నేను నా బెర్త్ వెదుక్కు వెళ్ళి కింద సీట్లో కూలబడి సిగరెట్ వెలిగించాను.

"మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తారు?"

"వెళ్ళకుండానే ఎలా చెప్పను?" ఛెళ్ళుమని చెంపకాయ కొట్టినట్టు చెప్పాను.

అలమేలు తలవంచుకొని వెళ్ళిపోయింది. దాని కళ్ళలో నీళ్లు తిరుగుతుంటే అదొక థ్రిల్.

మరోగంటతరువాత సూట్‌కేస్‌లో బట్టలు సర్దుతూ "రెండు జతలువేశా...గాలి తలగడా, దుప్పటి, రెండు లుంగీలు... తువ్వాలు... ఎక్కడయినా మరచిపోతారో ఏమో..."

"తోడు పెట్టుకుని వెళ్ళిన వాళ్ళనిబట్టి ఉంటుందే మరచిపోవడం వెర్రిమొహమా నీతో వెళితే మరుపు ప్రశ్నలేనేలేదు"

అనుకున్నా మనసులో.

—టెన్త్ చదువుకున్న అలమేలు జడలాగి బిగుతుగా వేసుకుని, మణికట్లో ముఖం దించుకొని కూచుని పెళ్ళిచూపుల్లో కళ్ళు కలిపే ప్రయత్నం చెయ్యకుండానే నాచేత తాళి కట్టించుకోవడానికి సిద్ధపడిపోయింది

"మాకు రఘు ఒక్కడే! మా మాటకి ఎదురాడవలసినవాడుకాదు, మాకుటుంబ సాంప్రదాయం అల్లాంటిదీ, ఇల్లాంటిదీ కాదు. వీలువెంట మీరు మాయింటి కొస్తే మిగిలిన విషయాలు మాటాడుకుందాం!"

నాన్నగారు వెంటనే చెప్పేసారు.

మాధవి గురించి అమ్మకి తెలుసుననుకున్నా. నేను మాధవిని గురించి చెప్పకుండానే ఆ సాయంత్రమే 'వాళ్ళు' మా యింటికొచ్చి నాన్నగారికి నచ్చినమేరకు ఒప్పందం చేసుకున్నారు.

నా పెళ్ళయిన మరో ఆర్నెల్లకి మాధవి పెళ్ళి అయింది. తనే స్వయంగా తన పెళ్ళి కార్డు ఇచ్చింది మాధవి.ఒక్కత్రుటి కాలం నా గుండె లయ తప్పింది

కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. చటుక్కున నా కళ్ళు తుడిచి నా చేతిని నొక్కి లోపలకు వెళ్ళిపోయిలది.

పెళ్ళయిపోయింది.

మాధవి దగ్గరనుంచి ఉత్తరంకోసం చూశాను. నా ఆశలు చివుళ్ళు తొడుగుతూనే ఉన్నాయి.

నా బ్రతుకులోంచి మాధవిని వెళ్ళనివ్వను. మాధవిని చూడడానికి అవకాశం వచ్చింది. హైదరాబాదులో వాళ్ళాయన ఆఫీసు నాకు తెలుసు ఇల్లు తెలుసుకోడమూ కష్టం కాదు.

ఏకాంతంగా ఒక్కక్షణం దొరికితేచాలు'

...నాచెయ్యి తాకుతున్న సిగరెట్టుముక్క చురుక్కుమని వేళ్ళ కంటుకుంటే ... నేల రాసి నేను లేచి నుంచోబోయాను. బండి వేగానికి ముందుకు తూలాను.

"అబ్బ! ఉండవే...పాలు కలిపాలిగదా" ఎదురు బెర్త్‌లో ఓ ఆవిడ లేవగానేఏడుపు లంకించుకున్న బిడ్డతో అంటోంది.

గొంతు ఎక్కడో విన్నట్టుంది.

లేచి—తొక్కానికి వేలాడదీసిన ఫ్లాస్క్ అందుకుంది ఆవిడ. పాప కక్కటిల్లిపోతున్నట్టు ఏడుస్తోంది.

ఆవిడ ఫ్లాస్క్ పుచ్చుకుని తిరిగి వస్తుంటే నేను తల ఎత్తి చూశాను.

మాధవి!

"మా..." పిలవబోయాను. ఏకాక్షరం పాప ఏడుపులో బయటకు వినపడలేదు.

ఎదురుగా నుంచున్నా మాధవి నన్ను గుర్తించే అవకాశం ఉన్నట్టు లేదు.

"ఏమండీ! ఏమండీ! డబ్బా మూత రావడంలేదు. తీసిపెట్టండీ" ఆమె భర్తని లేపింది. అతను చటుక్కున దిగి పావలా కాసుతో డబ్బా మూత తీసి పాలు కలపడంలో భార్యకి సహాయం చేస్తున్నాడు.

పాప నోటికి పాల సీసా పీక అందడంతో సద్దు మణిగింది.

రైలు రొదవినపడుతోంది.

ఆమె పక్కనే ఆయన కూర్చున్నాడు. పాప రెండు చేతులతోనూ సీసా పట్టుకుని పాలు తాగుతోంది.

"అబ్బ! గొప్ప పెంకిది బాబూ! డబ్బా మూత తీసేవరకూ ఆగదే—వని తోచకుండా గోల...ఆ అబ్బ పోలికే" పాప వంకే చూస్తూ అంటున్న భార్య

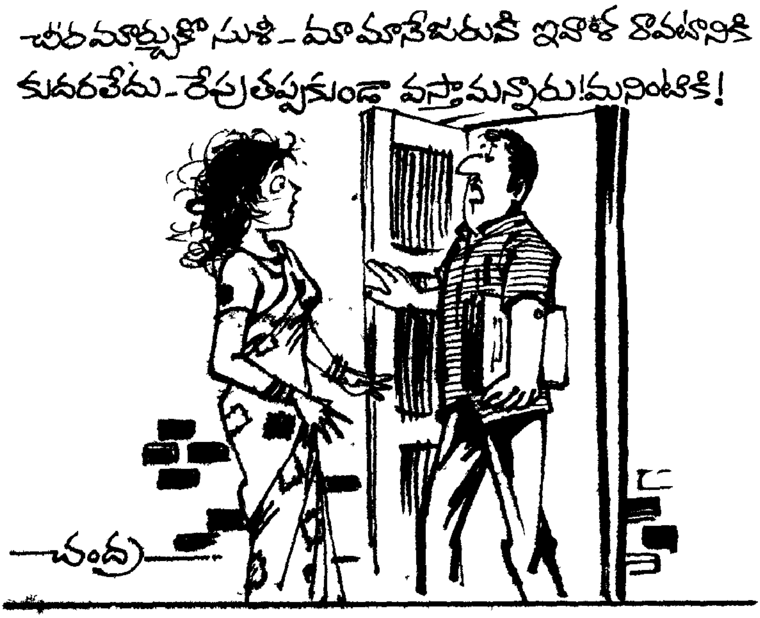

వంక గోముగా చూస్తున్నాడతను. కడుపు తీపి అంటే ఇదేనేమో!

నా కళ్ళు గమనించటం చూశాడేమో!

"హలో! మీరు ఎక్కడ ఎక్కారు?"

నేనప్పుడు మాధవి కళ్ళలోకి చూస్తున్నాను "సామర్లకోటలో"

"నాకు నిద్ర ముంచుకు వచ్చేసింది. రైలు చూస్తే నిద్రే"! నేను మాధవి పలకరింత కోసం ఎదురు చూస్తున్నా.

"మీరు హైదరాబాదేనా?"

"ఆఁ!"

మాధవి పలకరించలేదు. పాప కళ్ళలోకి చూస్తోంది. పాప తదేకంగా తల్లిని పరీక్ష చేస్తోంది.

"ఎక్కడుంటారు హైదరాబాదులో!"

"ఊరికే చుట్టపు చూపుకేనండి - మీరు"

"బాలానగర్!"

మాధవి ఇంకా పాపవంకే చూస్తోంది. అతి భయంకరమైన సన్నివేశాన్ని ఎదుర్కోవటమెలా? భయం కేవలం మనసులో ఉంటుంది. సన్నివేశంలో కాదు.

"చూశారా? పాలు తాగడం అయిపోయిందిగా! సీసా ఎలా పడేసిందో?..."

మాధవికి లోకంలో రెండే రెండు జీవులతో సంబంధం ఉన్నట్టు అతగాడి కళ్ళలోకి చూస్తూ అంది.

అతను నవ్వేశాడు..

"రైలు సరిగ్గా టైముకు వెళుతున్నట్టుంది."

అతను ఎవరితో అన్నాడో నాకు తెలియదు.

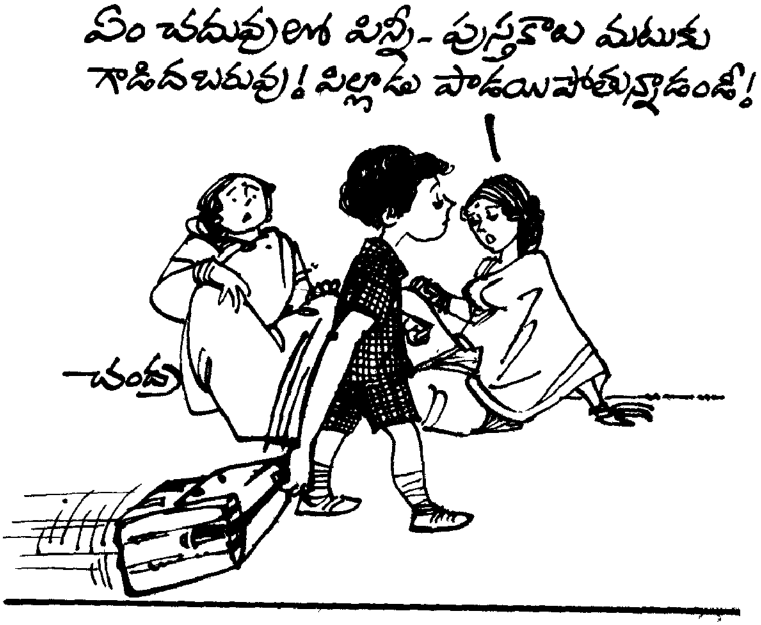

"గుడ్ లక్! మనం అనుకోనివి జరుగుతూ ఉంటాయి."

నేను వేదాంతిలా గొణుక్కున్నాను.

మాధవి నా గొంతు వింది. నన్ను చూడనూ చూసింది. చూడడం చాలా సేపు చూసింది. అయినా కళ్ళలో నాకు తెలిసిన మాధవి కళ్ళ వెలుగు లేదు.

మరేదో కాంతి. ఆ కాంతిలో ఆమెకు కనపడేది ఇద్దరే...తన భర్త, తన పాప ...ఎదురుగా ఎవరూ ఉన్నట్లు పట్టించుకోవడంలేదు.

మాధవి నన్ను మరిచిపోయిందా?

నటిస్తోందా?

"నేవెళ్ళి పడుకుంటా...ఇక అది నిద్ర పోదు..." పాపని అతగాడికి అందించి ఆమె మీద బెర్త్‌మీదకు వెళ్ళిపోయింది.

మరి నా వంక చూడనేలేదు.

కాసేపయ్యాక నేనూ మీదకెళ్ళి నా బెర్తు మీద పడుకున్నాను.

మాధవి ప్రశాంతంగా, నిశ్చలంగా నిద్ర పోయింది.

నా మనసు వెయ్యిముక్కలై పోయింది.

మాధవి...నేనూ...మాధవి..ఎన్నిసార్లు!

మరచిపోవడం సాధ్యమా?

ఇదంతా నటనే?

తర్కంతో నా తల పగిలిపోతోంది.

నటన అయితే నావంక చూడకుండా ఉండగలదా? అంత ప్రశాంతంగా నిద్ర పోగలదా? నిద్ర లేకపోతే కదలకుండా ఉండగలదా?

నా మనసును వెయ్యిముక్కలై పోయింది

నేను అటూ, ఇటూ ఒత్తిగిల్లుతూనే ఉన్నాను.

మనసులో ఓ మెరుపు...ఓ కుదుపు...
మాధవి ప్రవర్తన నటనో నిజమో
తెలుసుకోవాలనుకోవడం తార్కికతేమో
కాని ఆమె ప్రవర్తన సహజంకదూ!
మా జీవిత గమ్యాలు వేరయ్యాయి.
మరచిపోవడంవల్ల మేలుఉంది. అందులో
నీతి ఉంది. అందులోనే జీవిత రహ
స్యమూ ఉంది.
తను పెళ్ళి చేసుకున్న మనిషీ. తను
జన్మనిచ్చిన పాపావాళ్ళ చుట్టూనే మాధవి
జీవితం అల్లుకుపోయింది.
వాళ్ళమీదనే ఆమె మనసు కేంద్రీకృత
మైంది మిగిలినవి అప్రస్తుతాలు అనవ
సరాలు
పరపురుషుడితో తనకేం పని?
నాకో జీవిత సత్యం కళ్ళముందు సాక్షా
త్కరించింది
నేను అలమేలుకి అన్యాయం చేస్తున్నాను.
పాపాన్ని, అది పాపమే అయితే మాధవి
నాతో పంచుకుంది. కాని ఇప్పుడు పాపా
నికి అతీతంగా ఎదిగిపోయింది.
పాపాన్ని మరిచిపోయింది. మనసుకి
అంటిన బురద కడగేసుకోగలిగింది.
మరి నేనో?
అగ్ని సాక్షిగా పెళ్ళాడి, వేదోక్తంగా
ఏడడుగులూ నడిచిన వ్యక్తి గుండెని
కారణం లేకుండా గాయంచేస్తూ...
నాది అనేది ఏది?
నన్ను ఎదురుగా చూసినా చలించని
మాధవా? ఆమె మీద నేను వెర్రిగా,
మూర్ఖంగా, అనాగరికంగా, పెంచుకున్న

ఆశా?
నాకు సర్వస్వమూ అర్ప[illegible]
అలమేలా?
-నాకు రైలు ఆపిదిగిపోవాలనిపించింది
"అలమేలు...అలమేలూ... ఐయాం
సారీ అలమేలూ!" అలమేలుని గుండె
ల్లోకి తీసుకోవాలనిపించింది.
నా గతం తెలియని అలమేలు నన్ను
పుణ్యమూర్తిగానే భావిస్తోంది.
మాధవి గతం తెలిసిన నేను [illegible]
పుణ్యమూర్తిగా భావిస్తున్నా[illegible]
అలమేలు అపగ హనతో [illegible]
ఉంది...మరినాలో...తార్కిక[illegible]
-ఏది ఏమైనా మాధవి పుణ్యమూర్తి
తెలిసి చేసినా తన తప్పిదాన్ని మన
సులో మాలిన్యం లేకపోవడంవల్ల చిత్తు
వయసు ఉద్రేకపు పొంగుగా నెట్టేసింది.
మరి నేనో! [illegible]
మాలినా [illegible]
ఈ నడిం[illegible]
కడిగివేయ[illegible]
ఎవల ఉన్న[illegible]
గిన ఆలా[illegible]
మచ్చలేపి[illegible]
గించింది. [illegible]
-నాకు [illegible]
దాదు స్టేషను
రాత్రి నేను
నిజమా?
ఆ ప్రశ్నకి స[illegible]
పుణ్యమూర్తి!"

Edited & Published by V Leelavathy Raghavaiah at [illegible]
Chikkadapalli, Hyd-20 & Printed by P Ramakrishna at Raghava
Printers 1-8-4/1/1, Chikkadapalli, Hyderabad-20